

Sygn. akt IV K 1202/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., IV Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Aneta Kulesza

Protokolant: Anna Tomczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2014 roku

sprawy A. Ż.

córki A. i U. z domu Gałązka

urodzonej w dniu (...) w N.

oskarżonej o to, że: w dniu 09 października 2013 roku w W. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stężeniu: pierwsza próba 1,16 mg/l, druga próba 1,21 mg/l, trzecia próba 1,18 mg/l, czwarta próba 1,20 mg/l, piąta próba 1,01 mg/l, szósta próba 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierowała na drodze publicznej samochodem m-ki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżoną A. Ż. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art.178a§1 k.k. skazuje ją na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 17 (siedemnastu) zł,

II. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonej okres zatrzymania od 09.10.2013 r. do 10.10.2013 r., uznając ją za wykonaną w wymiarze czterech stawek dziennych,

III. na podstawie art.42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat,

IV. na podstawie art.63§2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od 09.10.2013 r. do 11.08.2014 r.,

V. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 (dwustu sześćdziesięciu) zł kosztów procesu, w tym 170 (sto siedemdziesiąt) zł tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 1202/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ż. w dniu 09 października 2013 roku jechała samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) w W.. W czasie jazdy znajdowała się pod wpływem alkoholu. Około godziny 23.10 została zatrzymana przez policję. Została poddana badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu A. I.. Wynik badania to o godz. 00.05 – 1,16 mg/l, o godz. 00.22 – 1,21 mg/l i o godz. 00.25 – 1,18 mg/l. A. Ż. została zatrzymana i przewieziona na komisariat

policii W. U. i ponownie poddana badaniu na zawartość alkoholu na urządzeniu Alkometr A2.0. Wynik badania to o godz. 00.52 – 1,20 mg/l, o godz. 00.54 – 1,01 mg/l i o godz. 01.43 – 1,06 mg/l.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołów użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego wraz ze świadectwem legalizacji (k.5-6, 13-14), zeznań świadków P. G. (k. 17-17v) i Ł. Z. (k. 21-21v) oraz wyjaśnień oskarżonej A. Ż. (k. 26, 79-80).

Oskarżona A. Ż. zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że tego dnia około godziny 22.00 wypiła jedno piwo o pojemności 0,7 litra. Później zadzwoniła do niej koleżanka, która prosiła o oddanie pożyczonej wcześniej rzeczy, dlatego też wsiadła do samochodu i pojechała do niej, nie zastanawiając się nad tym, że spożywała wcześniej alkohol.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie sprawstwo A. Ż. nie budziło w ocenie Sądu wątpliwości. Po pierwsze sama oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, a swoje oświadczenie poparła wyjaśnieniami. Zdaniem Sądu wyjaśnieniom A. Ż. w większości należało nadać walor wiarygodności. Nieprzekonujące okazały się jedynie twierdzenia oskarżonej, że to zażywane leki zwiększyły wskazanie zawartości alkoholu w jej organizmie. Z przedłożonego przez nią zaświadczenia lekarskiego wynika, że lek o nazwie C. nie podnosi poziomu alkoholu we krwi, a jedynie może wpływać na czas reakcji (k. 73). Podkreślić należy również, że na poparcie takich wyjaśnień oskarżonej w tym zakresie, ani ona ani jej obrońca nie złożyli innych dowodów ani wniosków dowodowych.

Sprawstwo oskarżonej w przedmiotowej sprawie potwierdziły również pozostałe dowody zgromadzone w przedmiotowej sprawie, w szczególności zeznania świadków P. G. i Ł. Z., którzy potwierdzili to, że oskarżona została zatrzymana w czasie, kiedy jechała samochodem ulicą (...) w W.. Zeznania w/w świadków Sąd ocenił jako całkowicie wiarygodne. Jako osoby obce dla oskarżonej nie mieli oni bowiem żadnego powodu, by składać w tej sprawie zeznania niezgodnie z rzeczywistością. W postępowaniu nie zostały również ujawnione jakiegokolwiek okoliczności podważające wiarygodność zeznań w/w świadków. Z kolei stan nietrzeźwości oskarżonej został wykazany badaniem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzonym na urządzeniu typu A. I. i Alkometr A2.0, posiadającym aktualne świadectwo legalizacji.

Zdaniem Sądu zachowanie A. Ż. w dniu 09 października 2013 roku wyczerpało znamiona art.178a§1 k.k., bowiem kierowała ona wówczas samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości. Pojęcie stanu nietrzeźwości zdefiniowane zostało w art.115§16 k.k., według którego stan nietrzeźwości zachodzi m.in., gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Kwalifikacja z §1 wskazanego przepisu dotyczy prowadzenia w takim stanie pojazdu mechanicznego, którym niewątpliwie jest samochód osobowy.

Wymierzając karę A. Ż. Sąd miał na uwadze zasady wymiaru kary wskazane w art.53§1 i 2 k.k.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonej cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Okolicznością powszechnie wiadomą jest, iż przestępstwa kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości w naszym kraju są wyjątkowo nagminne, a ich zagrożenie przez wiele osób jest bagatelizowane. Jednakże przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji bardzo często w sposób bezpośredni zagrażają najwyższemu dobru chronionemu prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Szczególnie wysokie niebezpieczeństwo stwarzają właśnie uczestnicy ruchu drogowego znajdujący się w stanie nietrzeźwości i dlatego winni być oni karani z całą stanowczością.

Wprawdzie „nie mogą być uznane za obciążające okoliczności należące do znamion przestępstwa, za które sprawca został skazany, chyba że w grę wchodzi okoliczności podlegające stopniowaniu co do ich nasilenia, jakości lub nagromadzenia” (uchwała SN, cała Izba Karna, 28.02.1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975/3-4/33). Nie bez znaczenia w przedmiotowej sprawie jest zatem fakt, iż w przypadku oskarżonej zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu ponad 4-krotnie przekraczała najniższy próg stanu nietrzeźwości.

Z drugiej strony Sąd nie mógł pominąć faktu, iż oskarżona jest osobą dotychczas nie karaną (karta karna k.66). Także czas popełnienia występku może przemawiać za niską karą – w nocy panuje na ulicach zmniejszony ruch pojazdów i pieszych, co ogranicza ryzyko spowodowania przez nietrzeźwego kierowcę zagrożenia bezpieczeństwa.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, zdaniem Sądu w przypadku oskarżonej odpowiednią karą będzie kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 17 zł każda stawka. W ocenie Sądu dotychczasowa niekaralność oskarżonej pozwala uznać, iż czyn ten miał charakter incydentalny w jej życiu i nie zachodzi konieczność orzekania najsurowszego rodzaju kary przewidzianego za to przestępstwo, tj. kary pozbawienia wolności, nawet przy zastosowaniu instytucji warunkowego jej zawieszenia. Zdaniem Sądu nie zachodzi bowiem potrzeba, by poddawać zachowanie oskarżonej kontroli w okresie próby, a kara grzywny we wskazanej wysokości będzie stanowić natychmiastową oraz bezpośrednio odczuwalną przez oskarżoną dolegliwość wynikającą ze skazania, a jednocześnie A. Ź. będzie w stanie ją uiścić.

Na poczet orzeczonej kary grzywny w oparciu o art. 63§1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania od 09.10.2013 r. do 10.10.2013 r.

W razie skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.p.k. Sąd obowiązany jest orzec wobec sprawcy – na podstawie art. 42 § 2 k.k. – środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. W ocenie Sądu w przypadku oskarżonej należało orzec 2-letni okres zakazu. Przy określaniu długości stosowania w/w środka Sąd miał na uwadze w szczególności poziom zawartości alkoholu w organizmie oskarżonej w czasie kierowania pojazdem oraz rodzaj pojazdu, jakim poruszała się wówczas oskarżona, a z drugiej strony fakt, że do tego zajścia doszło w porze nocnej przy zmniejszonym natężeniu ruchu.

Z uwagi na to, iż prawo jazdy zostało oskarżonej odebrane w dniu popełnienia czynu, tj. 09.10.2013 roku – na podstawie art.63§2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy do daty wydania wyroku.

Biorąc pod uwagę sytuację finansową oskarżonej Sąd uznał, iż będzie ona w stanie ponieść koszty tego postępowania. Dlatego też na podstawie art.627 k.p.k. Sąd obciążył A. Ź. tymi kosztami, w tym opłatą w wysokości 170 zł na podstawie art.3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych,

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.

/SSR Aneta Kulesza /

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Prokuratorowi.

- wypożyczyć akta sprawy